Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

ročník 20/číslo 1014

4. červenec 2020

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

Dopoledne

1o,45 hodin

Bohoslužbu vede Marek Balcar

- Úvod
- Společná píseň *č.202 „Zdá se ti že kříž tě tíží"*
- Modlitba
- **Studium sobotní školy** společné shrnutí úkolu – Pavel Bláha
  Téma: „Proč sdílet svou víru a naději?"
- Varhanní hudba
- **Oznámení**
- Varhanní hudba
- **Dětský příběh**
- Společná píseň *č.61 „Pojďme zpívat s radostí"*
- **Čtení textu Bible** – *Izajáš 58,6-11; Lukáš 20,25-37* – Natalija Balcarová
- Tichá modlitba
- **Kázání – Robert Řehák**
  Téma: „Jednoho jest potřebí"
- Chvíle ke ztišení – *hudební přednes* – Dana Nowaková
- Sbírky pro misii (SŠ) a pro potřeby sboru
- Společná píseň *č.132 „Hlas Pána svého slyšel jsem"*
- Modlitba
- Závěrečná píseň *č.282 „Prosbu naši, Bože, slyš"*

BOHOSLUZBYONLINE.CZ

INTERNETOVÉ VIDEO PŘENOSY ZE SMÍCHOVA

Oznámení

****Bohoslužby na Smíchově budou do konce srpna začínat v 10^{45} hod.****

- Přejeme požehnanou sobotu všem.

- Dnes, 4. 7., bude z Božího slova sloužit bratr Robert Řehák.

- Příští sobotu, 11. 7., bude kázáním sloužit bratr Jiří Beneš

-V neděli, 12. 7., ve 12^{00} hod vás zvou
Monika Ptáčníková a Samuel Ballangó na svatební bohoslužbu
do Společenského centra Bethany na Brumlovce

-V neděli, 26. 7., jste zváni na výlet TOMů speciál „Mydlovarským luhem"
(více informací dále ve Zpravodaji nebo u předsedy TOMu R. Zelenky)

- Pomoc starším členům a přátelům našeho sboru je stále aktivní.
Kontakt skrze e-mail sona.silova@seznam.cz nebo na telefonu: 724 130 602.

-Sbírky z minulého týdne: Sbor a misie: Kč 8 330,-; 13.sobota: Kč 1 400,-;
Adra: Kč 500,-; FSP: Kč 100,-; BanglaKids: Kč 100,-;
APP: Kč 100,-; KC Petrklíč: Kč 100,-

- Prosíme, mysleme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.

- Prosíme, připojte se k nám a v měsíci červenci mysleme na svých
modlitbách na oddělení našeho sboru: *Smíchovský sbor.*

- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.
Na tento účet je možné poslat případné dary (sbírku) pro potřeby sboru.

- Další informace a akce naleznete dále ve Zpravodaji.
Věnujte těmto informacím pozornost.

V období 5.–11.7. 2020 oslaví narozeniny:

Trněná Irena (8.7.); Žaludová Miroslava (8.7.); Hron Pavel (9.7.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.
P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA…

Úvod do 3Q2020 studia Bible

Sdílení víry – radost a poslání

Občas se stane, že nás jediná myšlenka osloví tak, že zásadně změní celý náš život. Před lety jsem se spolu s kolegy zúčastnil jednoho kazatelského setkání. Začalo se diskutovat o víře, vydávání svědectví a evangelizaci. Jeden z mých přátel vyjádřil myšlenku: „Misie je především Božím dílem. Bůh využívá všechny nebeské zdroje, aby zachránil naši planetu. Naším úkolem je s ním radostně spolupracovat na jeho díle záchrany lidí." Měl jsem pocit, že mi z ramen spadla obrovská tíha. Pochopil

jsem, že mým úkolem není zachránit ztracený svět. Za to přijal odpovědnost Bůh. Mou zodpovědností bylo spolupracovat s ním na tom, co už on dělá.

Myšlenka, že misie je Božím dílem, je jasně vysvětlena v Bibli. Šalomoun říká, že to byl Bůh, kdo „...lidem dal do srdce i touhu po věčnosti“ (Kaz 3,11). Když se člověk narodí na tento svět, Bůh hluboko do jeho nitra vkládá touhu po věčnosti. Augustin řekl: „Stvořil jsi nás pro sebe, a neklidné je naše srdce, dokud nespočine v tobě.“ Podle Janova evangelia je Ježíš světlem, které „osvěcuje každého člověka“ přicházejícího na svět (J 1,9). Bůh do nás nejen vložil touhu po něm, ale posílá svého svatého Ducha, aby nás k němu vedl. Duch svatý v nás podněcuje naši touhu jednat správně a usvědčuje nás z hříchu. Každá touha po dobru a každý krok směrem k laskavosti a nesobeckosti je motivován Duchem svatým. I když tomu možná úplně nerozumíme nebo si to neuvědomujeme, Duch svatý jedná v našem životě tak, aby nás přivedl k Ježíši (J 16,7–15). Ale Ježíš samotný je tím největším darem ze všech.

Když se lidstvo beznadějně ztratilo v hříchu a propadlo věčné smrti, Boží láska se chopila iniciativy. Lukáš zaznamenal: „Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“ (L 19,10) Apoštol Pavel k tomu dodává: „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ (Ř 5,8) Bůh se chopil iniciativy udělat vše pro naši záchranu. Kristus zanechal slávu a nádheru nebes a přišel do našeho hříchem ztemnělého světa na záchrannou akci – výkupnou misi.

Zatímco jsme my udělali maličký krůček jeho směrem, on udělal obrovský skok směrem k nám. Než jsme mu předali svůj život, on pro nás připravil spasení svou smrtí. Zatímco my jsme byli jeho nepřáteli, on byl naším přítelem. My jsme se k němu otočili zády, ale on k nám obrátil svou tvář. My jsme se o něj nestarali, ale jemu na nás nesmírně záleželo.

U Lukáše v 15. kapitole je Ježíš představen jako dobrý pastýř, který vytrvale a neúnavně hledá svou ztracenou ovečku, jako žena, která zoufale hledá ztracenou stříbrnou minci, a jako otec, který nezadržitelně běží vstříc svému ztracenému synovi.

Ellen G. Whiteová napsala: „Velký plán vykoupení byl připraven již před založením světa. V tomto úžasném díle vykoupení člověka nebyl Kristus osamělý. Ještě před stvořením světa se v nebeské radě Otec a Syn spolu dohodli, že když se člověk dopustí vůči Bohu nevěrnosti, Kristus, který je jedno s Otcem, zaujme místo přestupníka a ponese spravedlivý tres, který má na hříšníka dopadnout.“ (RH, 15. listopadu 1898)

Uvažujme chvíli nad těmito slovy. Máme skvělou příležitost a obrovskou zodpovědnost, abychom s radostí, která má přesah až do věčnosti, spolupracovali s Kristem na jeho misi. Právě tomuto tématu se budeme věnovat celé čtvrtletí.

Mark Finley je známý evangelista, který působil v mnoha zemích světa. V letech 2005 až 2010 sloužil jako místopředseda Generální konference CASD. Po odchodu do důchodu se stal asistentem předsedy GK. Mark Finley má se svou ženou Ernestine tři děti a pět vnoučat.

Povodně na Uničovsku: ADRA a další nevládní organizace vyčistí přes 300 studen a přispějí nejohroženějším

ADRA a další nevládní organizace se v reakci na povodně na Uničovsku a Šumpersku dohodly na pomoci zaplaveným. Pracovníci společně navštívili 466 domácností, ze kterých bylo 160 zaplaveno v obytné části domu. Kromě finančních příspěvků nejohroženějším, pomohou s vyčištěním více než 300 studní. Na pomoc vybrali od dárců necelých 2,8 milionu korun.

Spolu s místními hasičskými sbory pomáhaly po osmém červnu i nevládní organizace **ADRA, Červený kříž, Člověk v tísni, Diakonie, Charita a Maltézská pomoc**. Už v prvních dnech po záplavě distribuovali jejich pracovníci a dobrovolníci pitnou vodu, pomáhali s odklízením bahna, zapůjčili nebo darovali místním dezinfekční a čisticí prostředky, vysoušeče, nářadí, kolečka, lopaty nebo popelnice, které jim odplavila voda.

V rámci společného mapování později **navštívili 466 domácností** a u 160 z nich konstatovali zaplavení obytných částí domu. Desítkám z nich poskytovali psychosociální pomoc.

Celkem se do pomoci místním zapojilo 167 dobrovolníků a pracovníků charitativních organizací, kteří při odklízení či mapování následků odpracovali přes 4200 hodin. Navíc přímo v terénu pomáhalo 24 dobrovolníků a skautů, koordinovaných Červeným křížem, kteří na místě vypomáhali celý týden a 30 pracovníků koordinovaných Charitou. Téměř dva týdny pomáhalo v obci Šumvald také 25 dobrovolníků Diakonie, kteří odklízeli povodňové škody především v domácnostech seniorů a také 30 dobrovolníků, kteří se přihlásili přes humanitární organizaci ADRA.

Na povodňových účtech charitativních organizací se zatím sešlo necelých 2,8 milionu korun. Z toho 375 tisíc korun na účtu Adry. Nadace ČEZ podpořila čištění studní jako jediného zdroje pitné vody zaplaveným obyvatelům částkou 1 milion korun.

Na páteční schůzce se nevládní organizace dohodly na základním rozdělení pomoci. Charita Šternberk a Diakonie pomůže především ohroženým a sociálně slabým skupinám obyvatel finančním příspěvkem. **ADRA se spolu s Člověkem v tísni bude věnovat čištění zaplavených studní.**

Cena vyčištění jedné studny se pohybuje mezi 3 a 4 tisíci Kč a vzorek rozboru vody se pohybuje okolo 1 100 korun. Zasažení obyvatelé mají celou řadu dalších nákladů a ušetření nákladů za studnu a za rozbor vody znamená významnou úsporu.

Za odd. ADRA Mirka Žaludová

Covid 19 - Mimořádná opatření – co aktuálně platí

Pravidla pro nošení roušek, omezení obchodu a služeb a další omezení mohou být nyní upravena lokálně **rozhodnutím jednotlivých krajských hygienických stanic** na základě konkrétní epidemiologické situace v regionu.

účast na bohoslužbě tak, že musí být dodržována následující pravidla:

- bohoslužby se v stejný čas účastní nejvýše 1 000 osob,
- účastníci bohoslužby si před vstupem do bohoslužebného prostoru povinně dezinfikují ruce,

- účastníci bohoslužby nosí ochranný prostředek dýchacích cest (nos, ústa), který brání šíření kapének, vyjma okamžiku přijetí Eucharistie/Večeře Páně,
- v rámci bohoslužby se vynechá pozdravení pokoje a žehnání se svěcenou vodou a obdobné obřady,
- duchovní si dezinfikuje ruce alespoň před začátkem bohoslužby, před podáváním Eucharistie/Večeře Páně a po něm,
- délka bohoslužby se při zachování liturgických předpisů zbytečně neprodlužuje,
- bohoslužebný prostor je po bohoslužbě řádně vyvětrán a jsou dezinfikovány kontaktní plochy (kliky, lavice apod.),
- je omezen přístup věřících do dalších míst v kostele/sboru mimo hlavní bohoslužebný prostor;
- stejná pravidla se použijí i pro svatby a křty; kostely/sbory mimo bohoslužeb zůstávají otevřené pro osobní modlitbu a individuální duchovní péči.

Výběr z usnesení vlády týkající se bohoslužeb

K A Z A T E L N A

KDO SI ZASLOUŽÍ POMNÍK?

Kázání ze soboty 20.6.2020 – br. Martin Pavlík

Sestry a bratři v Kristu,

nejspíš jste zaznamenali debatu, která je v posledních dnech velmi aktuální a plní titulky našich i zahraničních médií. Mám na mysli vlnu bourání, strhávání nebo poškozování pomníků a soch na mnoha místech po světě. Zatímco donedávna jsme kolem nich chodili spíš netečně a většině lidí bylo úplně jedno, kdo to ti kamenní lidé jsou a nejsou, najednou se to zlomilo a jsme svědky velmi vášnivých diskusí. Do velké míry k tomu přispěly protesty vyvolané smrtí Afroameričana George Floyda, které se rozšířily i za hranice Spojených států. A tak se všude bouřlivě debatuje, boří, některé sochy se přesouvají do muzeí, některé pomníky se doplňují vysvětlujícími tabulkami. Na Západě vidíme svrhávání pomníků lidí, kteří si ve své době zadali s otrokářstvím, u nás řešíme odstraňování sochy maršála Koněva nebo spory kolem vztyčování mariánského sloupu. V hlavě mi utkvěl jeden novinový titulek, který zněl: „Padají pomníky, něco si přej." A všechno to emocemi nabité odstraňování pomníků vyvolalo i řadu těžkých otázek: jak nahlížet na historii, co s oživlými duchy minulosti, do jaké míry obdivovat jejich silné stránky, do jaké míry tolerovat jejich slabé stránky, nebo otázka – máme dnes vůbec komu nebo čemu stavět pomníky a kdo má vlastně právo na nás shlížet z podstavců?

Tohle všechno debatují filosofové, novináři, historikové, ale mě jako kazatele zajímají tyto otázky i s pohledem do církevních dějin, a především do Bible. A říkám si, která z biblických postav by si asi tak zasloužila pomník? Která z biblických postav by si podle vás zasloužila pomník? Jsou jejich příběhy jednoznačné? Nebo by pomník jakékoli biblické postavy mohl být zbořen stejně jako se to teď děje u jiných velkých postav dějin? Chtěl bych s vámi přemýšlet nad dvěma konkrétními biblickými postavami, jednou ze SZ a druhou z NZ, které mám spojené s něčím významným,

které zaujímaly nebo zaujímají význačnou roli, a u kterých by se to možná na první pohled nabízelo.

První postavou je praotec izraelského národa – Jákob. Významná osobnost, která psala dějiny židovského lidu. Bůh sám se dokonce na mnoha místech ve SZ představuje jako Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův. V 1. knize Mojžíšově ve 32. kapitole čteme o Jákobově zápase s tajemným neznámým uprostřed noci u potoka Jabok. Slavný příběh, Jákob spatří Boha tváří v tvář. Tento příběh všichni známe a přednedávnem o něm u nás ve sboru kázal Robert Řehák. Já si chci ale všimnout jedné věty, jedné otázky, která se na první pohled zdá velmi nesrozumitelná. Ve verši 28 se totiž onen neznámý ptá Jákoba: „Jak se jmenuješ?“

Celý jejich dialog zní podivně, vůbec nedává smysl a zmíněná otázka zvlášť. Proč cizinec klade Jákobovi tuto otázku, a proč se ho na to ptá právě v této chvíli? Opravdu neví, kdo je Jákob? Jákob zápasí s Bohem, který přece ví, jak se jmenuje. Jenže, když Bůh v Bibli klade otázku, téměř nikdy ho nezajímá odpověď kvůli informaci samotné. Vzpomeňme například na jinou Boží otázku: „Kde jsi, Adame?“ A v našem dnešním příběhu slyšíme: „Jak se jmenuješ?“ Tuto otázku mu Bůh pokládá z nějakého důvodu. A když čteme celý Jákobův příběh, v této souvislosti nás může osvítit jeden klíčový detail. Těsně předtím, než cizinec Jákobovi položí tuto otázku a zeptá se ho na jeho jméno, Jákob ho žádá o požehnání. Verš 27: „Jákob však odvětil: nepustím tě, dokud mi nepožehnáš. A teprve pak se neznámý ptá:

Jak se jmenuješ?“

A tak máme před sebou 2 informace – prosbu o požehnání a otázku po jeho Jákobově jméně. Požehnání a jméno. K jaké situaci nás tento text záměrně vrací? Klíčový termín „požehnej“, stejně jako otázka po Jákobově identitě, nám čtenářům připomíná kapitolu 27, kde Jákobovi požehná jeho otec Izák. Ale protože své požehnání získal lstí a podvodem, Jákob musí uprchnout z domova. Je na útěku před svým bratrem Ezauem, kterého podvodně připravil o prvorozenectví. Podvodem získal požehnání, požehnání jako by má i nemá. Jakob to ví, a proto má o dvacet let později na neznámého cizince jen jednu prosbu: Požehnej mi! Je to v zásadě stejná žádost, se kterou kdysi vcházel do stanu svého otce v kapitole 27.

A najednou, jakmile rozpoznáte spojení mezi kapitolou 27 a 32, dialog, který jsme četli, začíná dávat smysl. Jakob žádá cizince, aby mu požehnal, ale místo toho ho neznámý žádá o jeho jméno. Přivádí Jákoba zpět na scénu o dvacet let dříve, na scénu kapitoly 27, kde Jákobovi položil velmi podobnou otázku Izák: „I vešel ke svému otci a řekl: Můj otče! A on odvětil: Tu jsem. Který jsi ty, můj synu? Jákob řekl svému otci: Já jsem Ezau, tvůj prvorozený“ (Gen 27, 18–19) Neznámý cizinec položil Jákobovi v kapitole 32 otázku velmi záměrně poté, co ho Jákob požádal o požehnání. Tato otázka jako by musela zaznít opět, je nutné ji položit znova, a právě v tuto chvíli, protože v kapitole 27 Jákob selhal. Dostal požehnání, ale jen proto, že lhal, kdo je – lhal o své identitě. A přesně na tuto situaci a na tento problém navazuje neznámý cizinec svou otázkou. Ale tentokrát to Jakob zvládne. Volí pravdu, ne lež a říká: Já jsem Jákob. Tato odpověď je důležitá nejen proto, že Jákob říká pravdu, ale také kvůli významu samotného jména. V hebrejštině se jméno Jákob vztahuje ke slovesu, které znamená i „podvést/podvádět“. Proto jeho bratr Ezau říká v Gen 27, 36: „Právem dostal jméno Jákob (Úskočný), protože už dvakrát jednal úskočně“ – už dvakrát

podváděl. Připravil mě o prvorozenectví i o požehnání. Takže když Jákob vysloví své jméno neznámému cizinci v kapitole 32, je to také přiznání: Já jsem Jákob. Jsem podvodník. Ale jakmile to poprvé přizná, dostane nové jméno – Izrael. A slunce, které v kapitole 28 zapadlo, i symbolicky, nyní v kapitole 32 opět vychází (Gen 32, 32: „A slunce mu vzešlo“).

Druhou postavou našeho dnešního přemýšlení, je apoštol Petr – mluvčí učedníků už během Ježíšovy krátké veřejné činnosti, jeden z prvních svědků Ježíšova vzkříšení a později vůdce prvotní jeruzalémské církve. Neméně důležitá osobnost své doby. Jákob není v Bibli jediný, kdo se snažil zatajit svou pravou identitu; kdo o ní přímo lhal. A asi tušíte, kam tím mířím v souvislosti s postavou apoštola Petra. 18. kapitola Janova evangelia však ještě před Petrovým zapřením ukazuje na jeden strašně důležitý detail, když se Ježíš s učedníky setká s Jidášem v Getsemanské zahradě. A při této příležitosti se Ježíš skupiny dvakrát zeptal, koho hledají. Oni dvakrát odpovídají: „Ježíše Nazaretského“, a nato Ježíš dvakrát říká: „To jsem já.“/„Já jsem to.“ (18, 4–8). S touto Ježíšovou odpovědí zjevně souvisejí i jeho dřívější tvrzení, která také začínají slovy „Já jsem“ a v Janově evangeliu u nich musí čtenář vždy zpozornět. Já jsem… chléb, světlo, dveře, dobrý pastýř, vzkříšení i život, cesta, pravda i život, vinný kmen atd. Tyto výroky vyjevující Ježíšovu identitu odkazují na jméno Boží, na knihu Exodus, kde se takto představuje Bůh: „Já jsem.“ A všechny Ježíšovy výroky, které začínají „Já jsem“ a autor Janova evangelia rozšiřuje o další přívlastky, mají něco společného s jeho rolí Spasitele. Ukazují, kým je Ježíš Kristus a jaký může mít význam pro každého člověka a jeho spásu.

Když byl pak Ježíš zatčen a veden k veleknězi, následoval ho Petr a jiný učedník. Poté, co oba vstoupili na nádvoří, čteme: „Tu řekla služka vrátná Petrovi: Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka? On řekl: Nepatřím. Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli u něj, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se.“ (Jan 18, 17–18) Následující verše hovoří o rozhovoru mezi Ježíšem a velekněžem, ale od verše 25 je Petr opět středem pozornosti: „Šimon Petr stál ještě u ohně a ohříval se. Řekli mu: Nejsi i ty z jeho učedníků? On to zapřel: Nejsem. Jeden z velekněžových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uťal ucho, řekl: Což jsem tě s ním neviděl v zahradě? Petr opět zapřel. A vtom zakokrhal kohout.“ Je zajímavé, že ačkoli Peter zapře Ježíše třikrát, v textu se cituje pouze dvakrát, že Petr říká ono slavné: „Nejsem (to).“ Jako by toto dvojí Petrovo zapření „nejsem“ kontrastovalo v té samé kapitole s Ježíšovými předchozími dvěma výroky, ve kterých říká „Já jsem (to)“. Zatímco Petr popírá svou totožnost Ježíšova učedníka, Ježíš přiznává svou pravou identitu Boha a Spasitele světa.

Ale tam příběh nekončí a všechny tyto souvislosti jsou doplněny ještě o jeden poslední detail. A tím je v 18. verši zmínka o ohni. Na první pohled se tento detail opět jeví jako nedůležitý. Koneckonců, celý příběh by fungoval i bez ohně. Autor nás mohl informovat jen o tom, že sluhové a strážci stáli na nádvoří a že Peter byl s nimi. Slovo „oheň/ohniště“ se v Janově evangeliu vyskytuje pouze na jednom jiném místě, konkrétně o tři kapitoly dále, v kapitole 21. Zde se v 9. verši říká: „Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb.“ Oheň/ohniště má připomenout pozornému čtenáři scénu z kapitoly 18. Tam Peter zapírá, že by byl Ježíšovým učedníkem třikrát právě u ohně. A v kapitole 21., jak víte, následuje příběh o tom,

jak se Ježíš třikrát zeptá Petra, jestli ho miluje a ustanovuje ho opět svým učedníkem – zase u ohně.

Sestry a bratři, příběhy obou postav, nad kterými jsme dnes přemýšleli, nám ukazují několik důležitých věcí, které si nyní dovolím shrnout a nabídnout je jako inspiraci pro naše vlastní příběhy víry.

1) Tím nejdůležitějším zjištěním je to, co oba příběhy vypovídají o našem Bohu. Ukazují totiž, jak nás Bůh přivádí zpět tam, kde jsme kdysi padli, a dává nám (stejně jako Jákobovi a Petrovi) příležitost začít znovu. Vzpomínáte? Jákoba vrátil neznámý cizinec svou otázkou zpět do situace, ve které kdysi zklamal. A stejně tak Petra vrátil svými otázkami Ježíš do chvíle, kdy ho zradil. Oba – Jákob i Petr – lhali o své identitě, oba vážně selhali. Oběma však Bůh dal příležitost začít znovu. Takový je náš Bůh, plný milosti. Přivádí nás zpět tam, kde jsme padli, a dává nám příležitost začít znovu.

2) Oba dnešní příběhy ukazují, že milost a následování patří nerozlučně k sobě. Ukazují sílu Boží milosti. Jákob i Petr ji prožili, tu opravdovou Boží milost. Její uvědomění a prožití by mělo být základem i naší víry a následování.

3) Oba dnešní příběhy ukazují, že k víře patří i selhání. Patřilo k víře všech velkých postav a Bible to neretušuje. Poctivá odpověď na otázku, kdo si zaslouží pomník, kdo je tou jednoznačně pozitivní a nechybující postavou, zní „nikdo“.

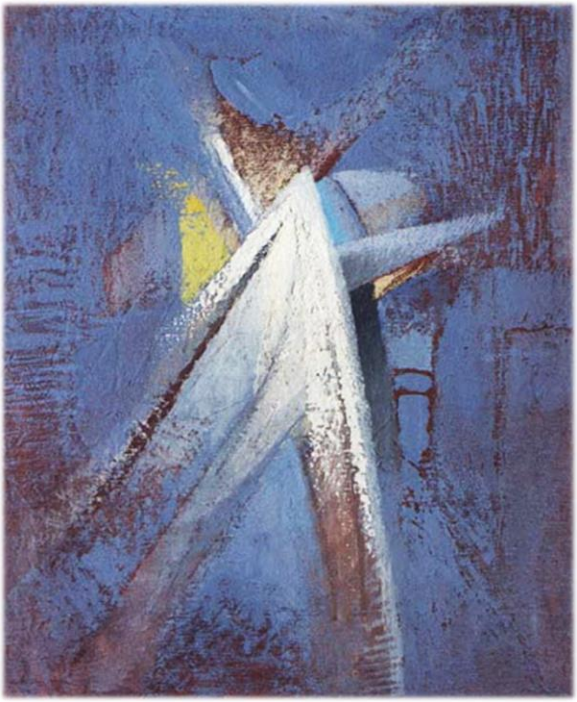

Zápas Jakuba s andělem

4) A oba dnešní příběhy ukazují také, jak jsou v životech a příbězích nás lidí důležité detaily. A také otázky, které nám do života posílá Bůh, aby nás někdy vrátil zpět na cestu, kterou máme jít.

Bůh sám se stal lidskou bytostí, zažíval stejná pokušení jako my a neselhal. Žil život, který žijeme i my, aniž by zhřešil, aniž by popřel svou identitu, a přesto umřel smrtí, kterou si zasloužíme my, kteří svou identitu často popíráme. Svou smrtí nám však dal život a skutečnou identitu.

Amen

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

KDE MUSÍM MÍT OD 1. 7. 2020
ROUŠKU

POVINNOST NOŠENÍ ROUŠEK SE BUDE VZTAHOVAT NA REGIONY SE ZHORŠENOU EPIDEMIOLOGICKOU SITUACÍ STANOVENÉ MINISTERSTVEM ZDRAVOTNICTVÍ

VŠECHNY VNITŘNÍ PROSTORY STAVEB

MIMO BYDLIŠTĚ

- OBCHODY, DIVADLA, KINA, ČERPACÍ STANICE APOD.
- NADÁLE JE ZDE TAKÉ NUTNÉ UDRŽOVAT BEZPEČNÝ ODSTUP OD OSTATNÍCH OSOB (MIN. 2 METRY)

PROSTŘEDKY VEŘEJNÉ DOPRAVY

VČETNĚ TAXISLUŽEB

- DBEJTE NA BEZPROSTŘEDNÍ HYGIENU RUKOU PO VYSTOUPENÍ Z DOPRAVNÍHO PROSTŘEDKU
- NEPLATÍ PRO MEZIMĚSTSKOU DOPRAVU

Informace naleznete také na **koronavirus.mzcr.cz**

DO SBORU SE ŠESTI „R“

ROUŠKY

Měj zakrytá ústa a nos.

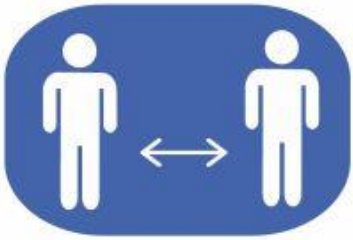

ROZESTUPY

Udržuj bezpečný odstup
a zasedni do určené lavice.

RUCE

U vchodu si dezinfikuj ruce,
nepodávej ruce druhým.

RODINA

Usedni pohromadě
jen se svou rodinou.

ROZUM

Zvaž svůj zdravotní stav
před návštěvou sboru.

RADOST

Přijď s radostí a rozšiřuj ji i venku,
ta smí být nakažlivá!

Turistický Oddíl Malvazinky TOM

Výlet TOMu *speciál* 26.7.2020
"Mydlovarským luhem"

Sraz: v 8:40 hod - Praha - Masarykovo nádraží

Odjezd: **8:52 hod.** směr Ostrá. Příjezd: **9:35 hod.**

Trasa:

Z železniční zastávky Ostrá[start] po modré TZ k historické vesnici Botanicus Ostrá[2]. Možnost návštěvy. Dále kolem jezera podél Labe po NS Mydlovarský luh s odbočkou ke zřícenině hradu Mydlovar[3]. Zpět na NS Mydlovarský luh na žlutou TZ přes Hájovnu na silnici U Staré školy kolem barokní zvonice, soch sv. Salvátor a sv. František, kostela sv. Bartoloměj[4] do ulice K Nádraží na vlakovou stanici Kostomlaty n/L.[cíl]

Pozor: začátek trasy je vhodný i pro rodiny s dětmi a vozíčkáře s možností vlastní dopravy k historické vesnici Botanicus a následně k její návštěvě.

Zpět: 14:14, 15:14, 16:14... hodin

Doba jízdy přibližně hodina

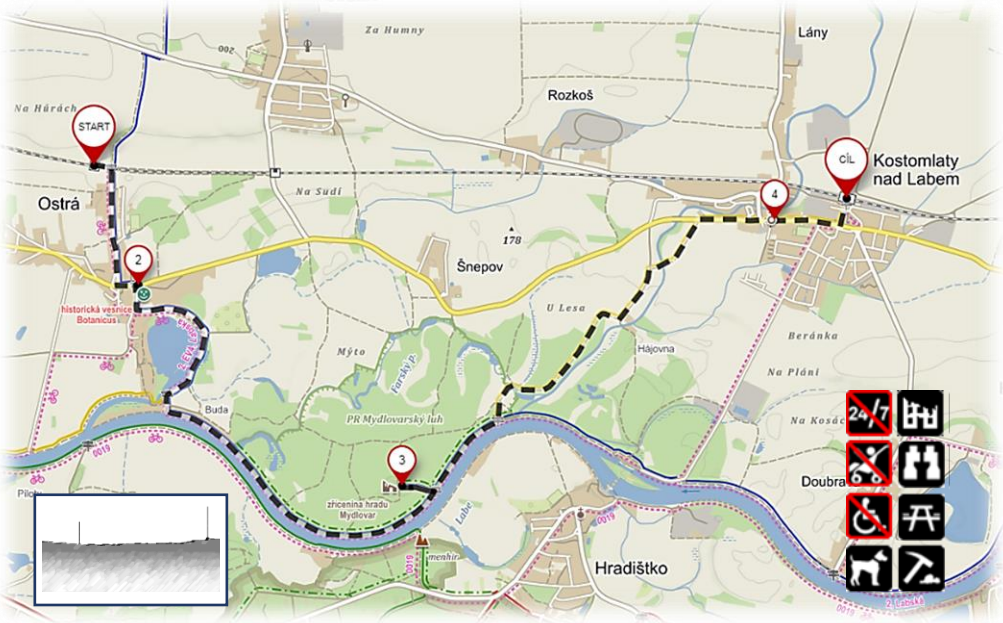

Délka trasy cca 9 km

Na procházku se těší Radek Zelenka

Design ® Jaroslav Bartoš

Kreslené příběhy Starého zákona

Pokračování příště

Smíchovský Zpravodaj, informační týdeník vydává Sbor CASD Praha–Smíchov
Odpovědný redaktor Jaroslav Bartoš. Vychází každý týden v sobotu v nákladu 130 ks. Případné změny v programu jsou vyhrazeny.
Uzávěrka příspěvků je čtvrtek. Redakce příspěvky neupravuje a otiskuje je v plném znění. Za tiskové chyby se omlouváme.
Další informace naleznete na internetových stránkách sboru – www.casdsmichov.cz